

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til at opføre eller indrette en yderligere bolig på en landbrugsejendom, når det sker som led i et generationsskifte eller til brug for en medhjælper.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauverholdt (DF), Ebbe Kalnæs (CD) og Thorkild B. Fransgaard (FP) m.fl. (Fremsat 27/1 99).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Folketinget står igen over for at skulle behandle tre beslutningsforslag om at lempe kravene om landzonetilladelse til byggeri og ændret anvendelse i landzonen, og det er, som man vil vide, mindre end 2 år siden, de samme forslag blev fremsat, behandlet og afvist her i Tinget.

Det, forslagene går ud på, er at give ejerne af fast ejendom i landzonen nogle rettigheder, som ingen andre ejere har i vores samfund. I al sin enkelhed går forslagene ud på, at hvis man ejer en virksomhed, en bygning eller en landbrugsejendom på landet, så skal man uden nogen restriktioner have ret til at udvide virksomheden, indrette og anvende bygningerne, som man selv lyster, opføre nye boliger, hvis man synes, at familien eller de ansatte skal bo på gården.

Hvorfor etablere sin virksomhed i de dyre planlagte erhvervsområder i byerne, som kommunerne har investeret i og ofret betydelige midler på, hvis man bare kan gøre det ved at finde en nedlagt staldbygning ude på landet? Og hvorfor blive boende i et hus inde i byen, hvis man kvit og frit kan indrette sig på landet og så oven i købet have sit pladeværksted lige ved siden af og oven i købet, efter at man har etableret sig, bare kan udvide det og udvide det?

Strukturudviklingen går stærkt i øjeblikket i landbruget, og der er selvfølgelig en væsentlig diskussion at tage om de derved overflødiggjorte bygninger, og den er regeringen villig til at tage. Men at sige, at man bare kvit og frit kan bruge denne bygningsmasse uden nogen form for restriktioner, uden nogen form for planlægning, vil betyde, at vi bare vil få en sprekt,

uhæmmet udvikling af byfunktioner i det åbne land.

Når man en gang imellem har prøvet at flyve og der fra luften kan se kortet, vil man se, at Danmark er et velplanlagt land, hvor der er klar adskillelse mellem by og land, mellem den egentlige bymæssige bebyggelse og det åbne land, mellem landsbyen og det åbne land, og vi har afgrænsede bygningsenheder i det åbne land, der snævert knytter sig til landbrugsproduktionen. Kommer man derimod ud til andre lande, så ser man en fuldstændig bebyggelse i det åbne land, så ser man et mønster, som tyder på mangel på respekt for naturressourcerne.

Det er skuffende, at partier, der selv står bag den planlovgivning, vi andre er blevet sat til at administrere, ønsker at lave dette attentat på planloven.

Man bebrejder fra forslagsstillernes side Naturklagenævnet, at det træffer afgørelser, som er forskellige fra område til område i landet. Jamen det er jo netop udtryk for, at vi i vores lovgivning lægger vægt på, at man skal kunne tage regionale lokale hensyn, og at vi netop ikke er interesseret i en så stram regulering, der gør, at man ikke kan respektere, at der i Danmark er betydelige lokale forskelle.

Planlægning, landzoneregler er et værktøj, som et stort flertal i Folketinget har ønsket at give de lokale myndigheder. Det er ikke forbud, det er redskaber, der kan bruges, og jeg beder meget indtrængende om, at vi fastholder denne balance og fastholder den beskyttelse, der ligger i det.

Forslagsstillerne lægger ikke skjul på, at årsagen til, at man fremmer disse forslag, er, at man har været i mindretal i Naturklagenævnet. Nu er det jo en usædvanlig konstellation, at der i Naturklagenævnet helt tilbage fra Overfredningsnævnets tid sidder folketingspolitikere svarende til en repræsentant fra hvert af de i Finansudvalget repræsenterede partier. Det vil sige, at folketingsmedlemmerne er med til at træffe retsafgørelser i Naturklagenævnet sammen med den neutrale formand og de to medlemmer udpeget af Højesteret.

Personlig er jeg tilhænger af denne konstruktion, men det gør naturligvis, at folketingsmedlemmerne bør holde tingene adskilt, sådan at man behandler konkrete sager i Naturklagenævnet uden bagefter at tage eventuelle nederlag herind for at få os i Folketinget til at blive overnaturklagenævn i disse sager her.